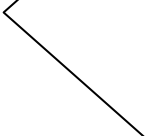
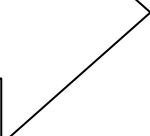

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna	Temat lekcji: Była sobie żabka mała
Cel/cele zajęć: - analizowanie informacji i ciekawostek na temat płazów - poszerzenie wiedzy na temat odżywiania się płazów - utrwalenie pisowni trudnych wyrazów z „ż” oraz innych związanych z tematem - doskonalenie umiejętności dodawania w zakresie 100 - ćwiczenie umiejętności odmierzania odległości za pomocą miary krawieckiej - rozwijanie sprawności manualnej i ruchowej poprzez zabawy ruchowe i prace plastyczne - origami - rozwijanie kreatywności i twórczości przez zabawy językowe i skojarzeniowe - zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - odszukam prawdziwe informacje dotyczące płazów na podstawie tekstu popularnonaukowego - wybiorę obrazki przedstawiające pożywienie płazów - będę doskonalili umiejętności ortograficzne podczas gier i zabaw - wykonam skaczącą żabkę z origami - będę dodawać w zakresie 100 - zmierzę odległości skoków żaby - wezmę udział w zabawach ruchowych - opiszę w jaki sposób rozwija się żaba - wymyślę i opowiem fragment przygody Żabki Żanetki uwzględniając przy tym cykl rozwojowy żaby
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję cykl rozwojowy żaby - wymieniam minimum 4 żabie przysmaki - wykonuję skaczącą żabę z origami - odnajduje prawdziwe i fałszywe zdania na temat płazów na podstawie tekstu popularnonaukowego	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.3)a, c, f, g, 4.2)b, 5.4), 6.2), 6,4), 6,8), 7.2), 7.3), 7.5), 7.10), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, pokaz, ułożenie promyczkowe, prawda-falsz	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: Załącznik nr 1 – rebus z tematem, małe karteczki, Załącznik nr 2 – prawda i fałsz o płazach, kreda lub taśma papierowa, Załącznik nr 3 – żabie przysmaki, klamerki, szarfy, zielone kartki z bloku rysunkowego lub wycinanek, miarki krawieckie, małe obrazki lub naklejki przedstawiające żabki w różnych kolorach, Załącznik nr 4 – ortograficzne żabie skoki, kartki z bloku rysunkowego, Załącznik nr 5 – tarcza cykl rozwojowy żaby, rolka papieru do rysowania lub łączy kilkanaście kartek połączonych w papierowy chodniczek, Załącznik nr 6 – wyrazy do opowiadania, Co wiem o płazach? – samokontrola.	

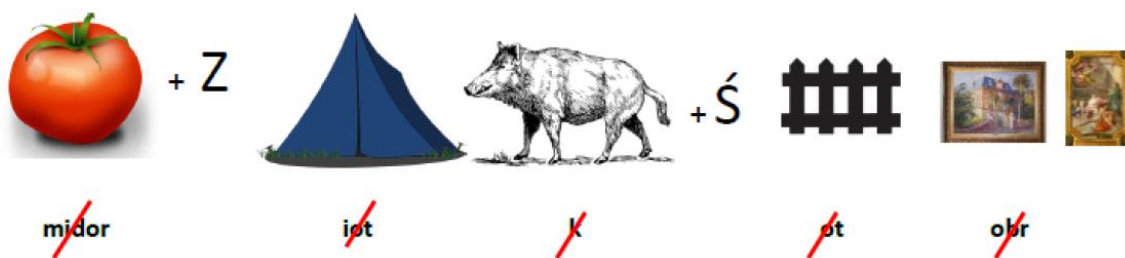
	<p style="text-align: center;">„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>		<p style="text-align: center;">Centra Aktywnej Edukacji</p>
	<p>1. Zadanie na dobry początek Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki, na których znajduje się rebus do rozwiązania. – Załącznik nr 1 – rebus z tematem. Rozwiązaniem rebusu jest zdanie określające główny cel lekcji: Poznam dziś płazy.</p> <p>Po rozwiązaniu rebusu dzieci wklejają kartki do zeszytu pod tematem lekcji. I dopisują cele szczegółowe podyktowane przez nauczyciela.</p> <p>2. Zabawmy się w skojarzenia. Dzieci siedzą w kole na dywanie Nauczyciel rozpoczyna rundę zabawy w skojarzenia słowem PŁAZ, kolejne dzieci podają swoje skojarzenie z poprzednim wyrazem. Następnie nauczyciel prosi dzieci by zapisały na małych karteczkach swoje skojarzenia z wyrazem ŻABA – warto określić minimalną liczbę skojarzeń np. 3. Później nauczyciel przykleja do tablicy lub kładzie na dywanie karteczkę z napisem żaba, a dzieci układają dookoła swoje skojarzenia – ułożenie promyczkowe, tzn. karteczki z wyrazami o takim samym znaczeniu układają jako jeden promyczek.</p> <p>3. Praca z tekstem popularnonaukowym – Żabi detektyw. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy - str. 1 – Załącznik nr 2 – prawda i fałsz o płazach. Zadaniem dzieci jest zaznaczenie literki P lub F przy zdaniach dotyczących płazów. Mogą się przy tym zadaniu konsultować w parach, jednak każdy zaznacza odpowiedzi na swojej karcie. W ten sposób sprawdzają i dzielą się swoją dotychczasową wiedzą. Następnie nauczyciel rozdaje parom tekst popularnonaukowy dotyczący płazów – str. 2 załącznika nr 2. Dzieci czytają tekst i odszukują w nim potrzebne informacje, a następnie porównują ze swoimi odpowiedziami z zadania prawda-fałsz. Pod tabelką poprawiają zdania – tak by zawierały prawdziwe informacje. Obie kartki można wkleić do zeszytu jako notatkę.</p> <p>Nauczyciel przeprowadza z uczniami rozmowę z pokazem plansz i zdjęć przedstawiających wszystkie gatunki polskich płazów. Dzieci opisują ich wygląd i starają się zapamiętać ich cechy charakterystyczne. Wskazują na zdjęciach te płazy, o których była mowa w czytanim tekście.</p> <p>4. Zabawa ruchowa „Bocian i żaby” Na boisku lub w klasie wyznaczamy staw (narysowane lub wyklejone</p>		<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>

<p>papierową taśmą koło). W środku małe kółeczko (wysepka dla bociana). „Bocian” stoi na wysepce – „żaby” w przysiadzie na obwodzie koła.</p> <p>Żaby pytają – „Panie bocianie, chcesz żabkę na śniadanie?”. Potem wskakują do stawu i wyskakują z niego, a bocian stara się je złapać w obrębie stawu. Złapane żabki zabiera na wyspę. Gdy złapie umówioną liczbę żab, wybiera się innego bociana.</p> <p>5. Zabawa ruchowo-edukacyjna Żabki szukają jedzenia. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie drużyny. Każda z nich otrzymuje krótki tekst na temat odżywiania się płazów. Jedno z dzieci w każdej drużynie odczytuje tekst na głos jak najszybciej – jednokrotnie i oddaje go nauczycielowi. Pozostali muszą się starać jak najwięcej z niego zapamiętać. Następnie ustawiają się w jednym końcu sali w dwóch rzędach jeden za drugim – są skaczącymi żabkami. Można w tym celu przygotować opaski z wizerunkiem żaby do włożenia na głowę. W drugim końcu sali - na przeciw obu drużyn nauczyciel umieszcza dwie szarfy, w których wnętrzu znajdują się spinacze do bielizny z naklejonymi obrazkami przedstawiającymi, różne zwierzęta (są wśród nich przysmaki płazów). Każda drużyna otrzymuje planszę z przysmakami. Zadaniem dzieci jest przeskakiwanie żabimi skokami do szarfy z przysmakami, wybór jednego spinacza – żabiego przysmaku, przypięcie go do ubrania i powrót do drużyny (również żabimi skokami). Dzieci kładą klamery na odpowiednich obrazkach. Uczniowie skaczą jeden za drugim dopóki nie przyniosą wszystkich zapamiętanych żabich przysmaków. Dzieci same decydują kiedy zadanie jest ukończone i zgłaszają to przez podniesienie ręki. Gdy obie drużyny skończą porównują ułożenie klamerki na planszy z tekstem przeczytanym na początku. Plansza i obrazki do przyklepnięcia na klamerkach – Załącznik nr 3 – żabie przysmaki.</p> <p>6. Po zakończeniu zabawy dzieci notują w zeszycie z pamięci, czym żywią się płazy. W razie wątpliwości podchodzą do plansz i na ich podstawie tworzą notatkę.</p> <p>7. Skacząca żabka z orgiami Nauczyciel zachęca uczniów do wykonania skaczących żabek z papieru z wykorzystaniem techniki orgiami. Można wyświetlić jeden z filmików instruktażowych znajdujących się poniżej:</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=2p4SyN8Y8Is</p> <p>https://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&NR=1&v=mZ29xF7NpII</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=7NmgDkqZyZ4</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=tnaWiuWepvs</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze i artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	--

<p>Do wykonania żabki należy przygotować zielone kartki z bloku rysunkowego lub papieru kolorowego.</p> <p>8. Żabie wyścigi – zabawa matematyczna Nauczyciel dzieli uczniów na pary i rozdaje po dwie miarki krawieckie oraz po jednej klamerce z doklejoną żabką na końcu – najlepiej każda innego koloru. Każda para zaznacza taśmą papierową na podłodze linię startu i ustawiana niej swoje żabki z orgiami. Dzieci na przemian naciskają żabki, żeby wykonały skok, następnie mierzą odległość skoku za pomocą jednej z miarek i zaznaczają liczbę centymetrów klamerką na drugiej miarce. Po drugim skoku doliczają liczbę centymetrów i zapisują działanie w zeszytcie. Podobnie robią przy każdym następnym skoku. Zabawę wygrywa ten uczeń, który jako pierwszy przekroczy liczbę 100 na miarce. Wszystkie działania uczniowie zapisują w zeszytcie, a następnie sprawdzają sobie nawzajem.</p> <p>9. Zabawa ortograficzna – Słowobranie (przedstawiona w książce pt. Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek” Danuty Gmosińskiej i Violety Woźniak) Utrwalenie pisowni wyrazów z „ż”. Nauczyciel rozdaje uczniom plansze z wyrazami zawierającymi literę „ż”. Zadaniem uczniów jest szybkie odnajdywanie i zakreślanie wyrazów odczytywanych na głos, w równym tempie przez nauczyciela. Przed przystąpieniem do zabawy nauczyciel drukuje i laminuje plansze. Wówczas uczniowie mogą zakreślać wyrazy pisakiem do białych tablic, a plansza jest wielokrotnego użytku. Osoba prowadząca przed rozpoczęciem odczytywania zakreśla na swojej planszy wybrane wyrazy pozostawiając 3-5 nieodczytanych. Jeżeli po zakończeniu zabawy na planszach uczniów pozostaną niezakreślone te same wyrazy, wówczas nauczyciel i dziecko wiedzą, że zadanie zostało wykonane poprawnie. Plansza znajduje się w Załączniku nr 4 – ortograficzne żabie skoki.</p> <p>10. Zabawa ortograficzna – Trzykrotna lista (przedstawiona w książce pt. Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek” Danuty Gmosińskiej i Violety Woźniak) Każde dziecko otrzymuje kartkę, którą składa na trzy części w harmonijkę. Uczniowie siedzą wygodnie, w tle odtwarzana jest spokojna muzyka (barokowa). Zadaniem uczniów jest wysłuchanie listy wyrazów zawierających literę „ż” czytanych (spokojnym głosem) przez nauczyciela. Dzieci mogą przy tym zamknąć oczy. Po przeczytaniu uczniowie zapisują zapamiętane wyrazy w jednej z kolumn kartki. Gdy dzieci skończą należy ponownie odczytać listę, tym razem od końca do początku, a po chwili dzieci zapisują zapamiętane wyrazy w drugiej kolumnie (nie zaglądając do poprzedniej). Nauczyciel czyta wyrazy po raz trzeci, tym razem od środka, a uczestnicy odtwarzają listę nie zaglądając do poprzednich zapisów. Na zakończenie każdy podlicza, ile wyrazów zapamiętał przy pierwszym, drugim i trzecim czytaniu oraz sprawdza poprawność pisowni.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>Lista wyrazów z „ż”: żaba, żyto, żubr, żak, nóż, żurek, żel, żal, żółty, żwir, róża, stróż</p> <p>11. Zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby. Nauczyciel opowiada dzieciom i pokazuje na planszy jak zmienia się wygląd rozwijającej się żaby od skrzeka po dorosłego osobnika. Dzieci wykonują obrotową tarczę z kolejnymi etapami cyklu rozwojowego żaby. Następnie obracając tarczę opowiadają sobie nawzajem jak zmienia się wygląd żaby od jaja po dorosłą żabę. Tarcza znajduje się w Załączniku nr 5 – tarcza cykl rozwojowy żaby. Oba koła należy wyciąć i pokolorować, górne koło – z wycięciem – można dodatkowo ozdobić. Na samym środku należy przebić tarczę pinezką a od spodu wbić ją w kawałek korka. Podczas zabawy i utrwalenia cyklu rozwojowego żaby można zasłonić dolną część wycinka wierzchniego koła, wówczas dziecko widząc obrazek będzie musiało samodzielnie go nazwać.</p> <p>12. Historia Żabki Żanetki. Nauczyciel przygotowuje rolkę papieru do rysowania lub łączy kilkanaście kartek, tworząc długi pasek papieru, który kładzie na podłodze. Dzieci siadają po obu stronach papierowego chodniczka. Na chodniczku nauczyciel robi 5 przedziałów zgodnie z poznanymi etapami rozwoju żaby, czyli: skrzek, kijanka, kijanka z nogami, mała żaba z ogonem, dorosła żaba. Do kubka wkłada małe karteczki z wyrazami – Załącznik nr 6 – wyrazy do opowiadania. Są to wyrazy z różnymi trudnościami ortograficznymi związane z tematem lekcji. Zadaniem dzieci jest losowanie wyrazów i układanie opowiadania przedstawiające losy Żabki Żanetki z wykorzystaniem wylosowanego wyrazu. Należy przy tym pamiętać, że Żabka Żanetka zmienia swój wygląd w ciągu życia. Dlatego dzieci opowiadając muszą pamiętać, że jej losy i miejsce życia będzie się zmieniało w zależności od fazy życia. Gdy każde dziecko opowie fragment historii można przystąpić do jej zilustrowania na papierowym chodniczku. Później dzieci odtwarzają historię Żabki Żanetki idąc wzdłuż ścieżki opowiadania.</p> <p>13. Trzyminutowe podsumowanie lekcji – Modyfikacja techniki opisanej przez Danutę Sterne w książce pt. <i>Uczę (się) w szkole</i>”. Nauczyciel prosi uczniów, by przez trzy minuty zapisali najważniejsze rzeczy, których się nauczyli – użyteczne, znaczące, zaskakujące lub warte zapamiętania. Po tym czasie następuje prezentacja podsumowań, a uczniowie wklejają kartki do zeszytów.</p> <p>14. Jako zadanie domowe lub rodzaj samokontroli przy tym temacie można wykorzystać interaktywną samokontrolę wykonaną na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz jako element składowy sprawdzianów i samokontroli. Aplikacja dostępna jest tutaj: Co wiem o płazach? – samokontrola.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze i polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	--

Załącznik nr 1 – rebus z tematem

HASŁO:

Załącznik nr 2 – prawda i fałsz o płazach

Zaznacz odpowiednią kratkę z literą P lub F, w zależności od tego czy dane zdanie uznasz za prawdziwe lub fałszywe.

1. Żaba dalmatyńska, zwana także zwinką, potrafi skoczyć na odległość 2 m i na wysokość 1 m.	P	F
2. Żaba pomidorowa, mocno przestraszona, nadyma się, a gdy napastnik chce wziąć ją do pyska, ta wydziela bardzo kleistą substancję, która może skleić pysk lub oczy agresora.	P	
3. Niektóre gatunki żab grzebiuszkowatych, żyjące na pustynnych terenach, spędzają całe swoje życie pod ziemią.		F
4. Ropucha szara, która występuje dość pospolicie w Polsce, to najmniejszy płaz bezogonowy Europy.	F	
5. Grzebiuszka ziemna potrafi zakopać się na głębokość nawet 2 m pod powierzchnię ziemi!	P	
6. Traszka zwyczajna, czy salamandra plamista to płazy ogoniaste.	P	
7. Płazy są bardzo pożytecznymi zwierzętami ze względu na to, że polują na szkodniki takie jak owady i ślimaki.		
8. Żaby dalmatyńskie występują jedynie na wybrzeżu dalmatyńskim w Chorwacji.		

Przeczytaj poniższy tekst i porównaj z nim swoje wcześniejsze odpowiedzi.

W Polsce żyje tylko **18 gatunków płazów**. Są wśród nich przedstawiciele płazów bezogonowych i ogoniastych. Na terenie naszego kraju można spotkać **13 gatunków płazów bezogonowych**. Wśród nich znajduje się 6 żab właściwych, 3 ropuchy, 2 kumaki, jedna grzebiuszka i jedna rzekotka. Wszystkie są zwierzętami pożytecznymi ze względu na zjadanie szkodników (owady, ślimaki).

Oto niektóre z płazów, które możesz spotkać w Polsce:

Grzebiuszka ziemna, zwana także **huczkiem**, to jedyny przedstawiciel rodziny grzebiuszkowatych w naszym kraju. Kopie nory i spędza w nich dzień. Przed zimą dorosła grzebiuszka zagrzebuje się w ziemi na głębokość nawet dwóch metrów. Kuzynki grzebiuszki ziemnej, żyjące na pustynnych terenach, spędzają większość czasu pod ziemią, a na powierzchnię wychodzą jedynie na dwa tygodnie w roku.

Żaba dalmatyńska, zwana także **zwinką**, która występuje w Europie i w kilku miejscach w Polsce to bardzo zwinne zwierzę potrafi skoczyć na odległość 2 m i wysokość 1 m.

Ropucha szara to najbardziej pospolita w Polsce ropucha. Jest największym płazem bezogonowym nie tylko w Polsce, ale i w Europie. Jej kijanki są jednocześnie najmniejszymi kijankami tej grupy zwierząt w Europie. Ma ciało pokryte brązową skórą z wieloma ciemnymi plamkami, brodawkami z gruczołami jadowymi.

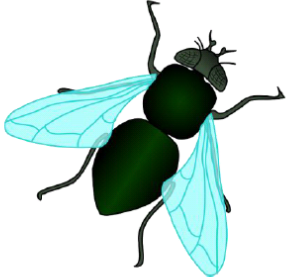

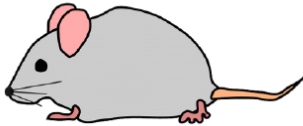

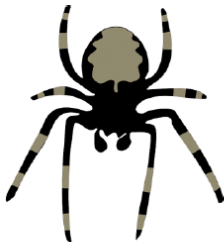
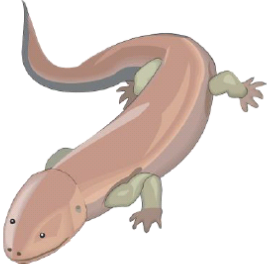

Rzekotka drzewna jest jedynym przedstawicielem rzekotek w naszym kraju. Potrafi się wspinać po pionowo ustawionej, gładkiej powierzchni. To także jedyny europejski płaz, który prowadzi nadrzewny tryb życia.

Larwy (kijanki) wszystkich naszych płazów bezogonowych rozwijają się w wodzie. Osobniki dorosłe przebywają w niej najczęściej tylko w okresie godowym. Wyjątkiem są kumaki i żaby zielone. Te żyją w wodzie praktycznie przez cały rok.

W Polsce żyje zaledwie **5 gatunków płazów ogoniastych** (są to traszki i salamandra). **Salamandra plamista** ma bardzo charakterystyczne ubarwienie, z jaskrawożółtymi, rzadziej pomarańczowymi, brązowymi lub białawymi plamami na całym ciele. W ludowych wierzeniach salamandra była uważana za odporną na ogień. Niegdyś alchemicy próbowali jej używać do pozyskiwania złota.

Do stworzenie tekstu wykorzystano informacje zawarte na stronie www.medianauka.pl/plazy-polskie.

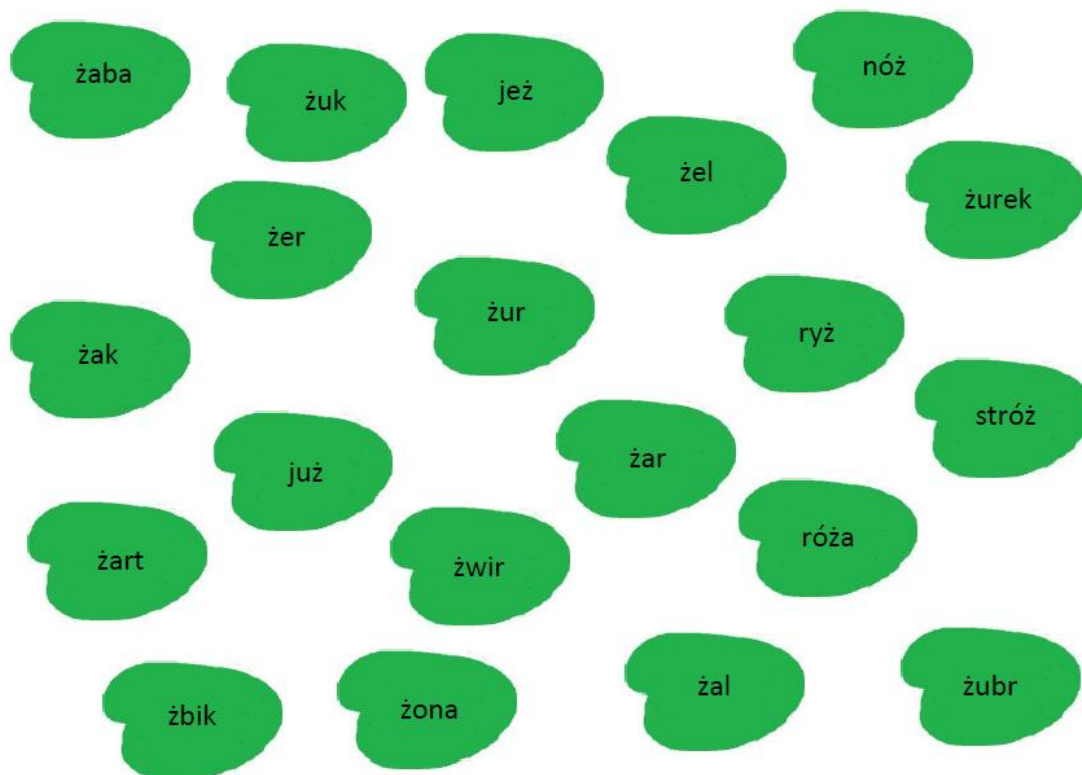
Żabie przysmaki

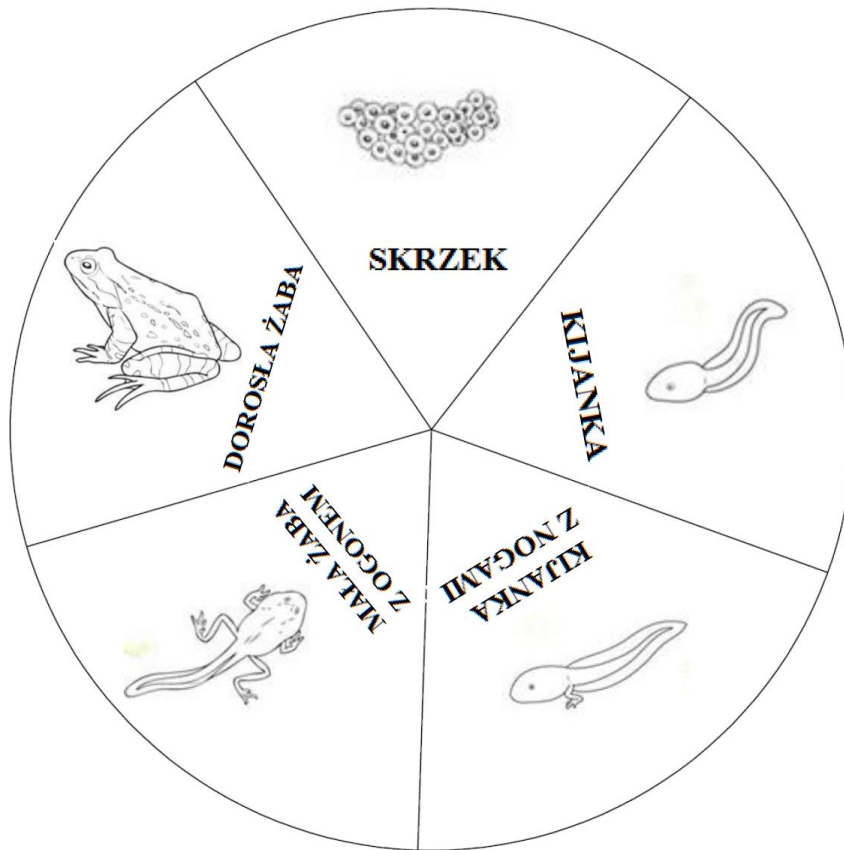
Tekst o odżywianiu płazów

Płazy przy łapaniu zdobyczy reagują na ruch i wyrzucają gwałtownie język w kierunku ofiary, którą najczęściej jest jakiś owad. Nie pogardzą również nagimi ślimakami, czyli takimi, które nie mają skorupy. Ich przysmakiem są także dżdżownice i pajęczaki. Niektóre z płazów polują w wodzie, w której poszukują kijanek innych gatunków oraz narybku, czyli młodych rybek. Ropucha potrafi zjeść małe pisklę, mysz lub ryjówkę. Niektóre z płazów są kanibalami, czyli żywią się innymi żabami tego samego gatunku.

Załącznik nr 4 – ortograficzne żabie skoki

Załącznik nr 5 – tarcza cykl rozwojowy żaby

Załącznik nr 6 – wyrazy do opowiadania

żaba	kijanka
żółty	żuk
rzekotka	żer
grzebiuszka	żądło
kumak	żel
ropucha	żarłok
jaszczurka	nóżka
skrzek	grzebień
brzeg	ryjówka
pająk	mrówka
mucha	dziura
skóra	kurz
mróz	ważka
strumyk	rzeka
huk	drzewo